

Evangelische Broedergemeente Zeist

Lijdensoverdenkingen 2024

Want van u is het koninkrijk...

Vensters op het Onze Vader.

Muziek

Openingslied • Iona 16:1.4.6

G Door liefde sterk bewogen, verbolgen om al het kwaad
Volharden wij in smeken tot God die onrecht haat:
'Hoelang nog duurt het lijden, hoelang houdt men zich doof,
hoelang breekt eigenliefde de kracht van het geloof?

Wat hebben wij te bieden dan blinde angst en strijd
aan God, die eens de schepping van alle kwaad bevrijdt?
'Wanneer ontvangt de arme genoegdoening en recht?
Hoelang wordt aan de minste uw koninkrijk ontzegd?'

In dagelijkse dingen zo thuis en ingewijd,
Vertrouwd met de profeten en in verbondenheid
kwam Hij om ons te redden, nam Hij het voor ons op.
Zo zette Hij met dwazen ons leven op z'n kop.

Begroeting

Openingsliturgie

L Jezus was op weg naar Jeruzalem.

G en zijn leerlingen trokken met hem mee.

L Onderweg stopte Hij om te bidden. Toen Hij zijn gebed beëindigd
had, zei een van zijn leerlingen tegen hem:

G 'Heer, leer ons bidden!'

L En Hij leerde hun een gebed.

G *Heer Jezus, die naar 's Vaders wil
ons bidden leert: ons hart wordt stil
en vindt zijn rust slechts aan uw hart,
dat met ons voelt in vreugd en smart.*

Gezangboek 597:1

L Dat de stilte ons bewaart, de nacht ons spaart, woestijn ons
loutert. / Ontneem ons alle schijn, dat wij ons niets verbeelden,
niet bouwen op onszelf. / Eindig zijn wij, houd de maat van onze
dagen aan Jouw eeuwigheid. / Stil verwachten onze kracht, bij
Jou zijn we te gast, gespannen op Jouw gunst. Kees Waaijman

G *Mijn hoogste goed, mijn kleinood zijt
Gij, Jezus, tot in eeuwigheid,
slechts Gij kunt mij bekoren.
U die altijd mijn hart verblijdt,
U wil ik toebehoren.*

*Uw woord is waar en wankelt niet;
wat Gij beloofd hebt, dat geschiedt
zowel in dood als leven.*

*Gij zijt de mijn en ik wil zijn
van U, aan U mij geven.*

Gezangboek 671:1.3

L Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opgedaan. Want ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan.

Matteüs 7:7-8

G *Jezus, Gij haard van Gods aanwezigheid
zult in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.*

*Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.*

Liedb. v/d Kerken 173:3-4

Schriftlezing en Lied

1 (15-2)	Onze Vader	Lc 11:1-10	GB 18:1.2.3.5
2 (22-2)	Uw naam, Uw rijk, Uw wil	Mt 26:36-46	Liedboek 370
3 (29-2)	Ons dagelijks brood	Lc 9:10-22	GB 641
4 (7-3)	Vergeef ons	Mt 26:69-75	Iona 1-32
5 (14-3)	En leid ons niet	Lc 23:26-43	GB 505

Overdenking,

Stilte en Muziek

Gebed

L Wij bidden zoals u aan uw leerlingen hebt geleerd:

G Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood, en vergeef ons onze schulden zoals ook wij onze schuldenaars vergeven, en leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze.

Want van U is het ko - nink - rijk
en de kracht en de heer - lijk - heid
in eeu - wig - heid. A - men.

Slotliturgie

L Dat de zon ons pad mag verlichten en vergezichten onze blik mogen verruimen. Dat de horizon vergroot wordt door de ontmoeting met de ander.

Dat de zorgen niet drukken en wij de wind in de rug mogen hebben. Dat de kracht van de Eeuwige meegaat op ons pad.

Dat wij mogen vinden wat wij zoeken, delen van wij hopen, dat geluk ons pad kruist en wij het zien en oppakken. Greet Brokerhof

G Dat geve ons God, onze Vader.

G *Heer van liefde en van licht, vervul mij met uw Geest.*

Laat mij zijn op U gericht, en maak mij onbevreesd.

*Dat ik in uw voetspoor ga, uw ontferming achterna,
en met lijf en ziel besta in U en Gij in mij.*

Hemelhoog 386:5

Muziek

Teksten van week tot week: Week 1 (15-2)

Eens was Jezus aan het bidden, en toen Hij zijn gebed beëindigd had, zei een van zijn leerlingen tegen Hem: 'Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft.' Hij zei tegen hen: 'Wanneer jullie bidden, zeg dan:

"Vader, laat uw naam geheiligd worden
en laat uw koninkrijk komen.
Geef ons dagelijks het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze zonden,
want ook wijzelf vergeven iedereen
die ons iets schuldig is.
En breng ons niet in beproeving."

Daarna zei Hij tegen hen: 'Stel dat iemand van jullie een vriend heeft en midden in de nacht naar hem toe gaat en tegen hem zegt: "Wil je mij drie broden lenen, want een vriend van me is na een reis bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten." En veronderstel nu eens dat die vriend dan zegt: "Val me niet lastig! De deur is al gesloten en mijn kinderen en ik zijn al naar bed. Ik kan niet opstaan om je te geven wat je vraagt." Ik zeg jullie, als hij al niet opstaat en het hem geeft omdat ze vrienden zijn, dan zal hij wel opstaan omdat zijn vriend onbeschaamd aandringt, en hem alles geven wat hij nodig heeft. Daarom zeg Ik jullie: vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan. Want ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan.

(Lucas 11-1-11)

G Nu laat ons God de Here
dankzeggen en Hem eren,
want goed zijn alle dingen
die wij van Hem ontvingen.

Want lijf en ziel en leven
heeft ons de Heer gegeven.
Hij zal ze ook bewaren
in allerlei gevaren.

Een arts is ons gegeven
die zelve is het leven:
Christus voor ons gestorven,
heeft heil voor ons verworven.

Wij bidden U, Algoede,
wil altijd ons behoeden,
de kleinen en de groten,
houd ze in uw hart besloten.

(Gezangboek 18:1.2.3.5)

Teksten van week tot week: Week 2 (22-2)

Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, Ik ga daar bidden.' Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen Hij bedroefd en angstig begon te worden, zei Hij tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier met Mij waken.' Hij liep nog een stukje verder, liet zich voorover vallen op de grond en bad: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals Ik het wil, maar zoals U het wilt.' Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet eens één uur met Mij waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Voor de tweede maal liep Hij bij hen vandaan en bad: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan Mij voorbijgaat zonder dat Ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals U het wilt.' Toen Hij terugkwam, zag Hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde Hij zich weer bij de leerlingen en zei: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het ogenblik is nabij waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'

(Matteüs 26:36-46)

G

Vader, die woont in hemels licht
Uw rijk geeft liefde een gezicht –
Uw naam is waard de hoogste eer!
Wij bidden om een ommekeer:
Wek doden op, maak armen rijk,
Laat komen Heer, uw koninkrijk.

Uw wil geschieden, goede God,
Laat ons niet over aan ons lot,
Bewaar de aarde voor de dood
En geef van dag tot dag ons brood.
Vergeef als wij: laat uw geduld
Steeds groter zijn dan onze schuld.

Leid ons niet in verzoeken, Heer
Verlos ons, maak ons meer en meer
Tot mensen aan uw beeld gelijk –
Want u behoort het koninkrijk,
De kracht, de hoogste heerlijkheid
Nu en in alle eeuwigheid.

(Liedboek 370)

Teksten van week tot week: Week 3 (29-2)

Toen de apostelen terugkeerden, vertelden ze Jezus alles wat ze gedaan hadden. Hij trok zich met hen terug in de stad Betsaida. Maar de mensen kwamen het te weten en volgden Hem. Hij ontving hen vriendelijk en sprak tot hen over het koninkrijk van God, en degenen die genezing nodig hadden maakte Hij weer gezond. Toen de dag ten einde liep, kwamen de twaalf naar Hem toe en zeiden: 'Stuur de mensen weg, dan kunnen ze naar de dorpen en gehuchten in de omtrek gaan om daar te overnachten en op zoek te gaan naar eten, want dit is een afgelegen plaats.' Maar Hij zei tegen hen: 'Geven jullie hun te eten.' Ze zeiden: 'We hebben maar vijf broden en twee vissen. Moeten wij dan eten gaan kopen voor al die mensen?' Er waren ongeveer vijfduizend mensen bijeen. Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Zeg dat ze in groepen van ongeveer vijftig bij elkaar moeten gaan zitten.' Ze deden wat Jezus hun opdroeg en lieten iedereen in groepen bij elkaar zitten. Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel en sprak er het zegengebed over uit. Daarna brak Hij het brood en gaf het met de vissen aan zijn leerlingen om aan de menigte uit te delen. De mensen aten en allen werden verzadigd; de stukken brood die overbleven werden opgehaald, twaalf manden vol.

Toen Jezus eens aan het bidden was en alleen de leerlingen bij Hem waren, stelde Hij hun de vraag: 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?' Ze antwoordden: 'Johannes de Doper, maar anderen zeggen Elia, en weer anderen beweren dat een van de oude profeten is opgestaan.' Hij zei tegen hen: 'En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?' Petrus antwoordde: 'De door God gezonden messias.' Hij gebood hun uitdrukkelijk dat tegen niemand te zeggen. Hij zei: 'De Mensenzoon zal veel moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden worden verworpen en gedood, maar op de derde dag zal Hij uit de dood worden opgewekt.'

(Lucas 9:10-22)

G Looft God de Heer, dankt Hem voor alle dingen,
die wij van Hem in overvloed ontvingen,
hier aan de dis nu, de weltoebereide,
en te allen tijde.

Looft Hem, die dag en nacht ons wil bewaren,
die ons omringt met lichte engelscharen,
opdat de vijand ons met zijn vazallen
niet overvalle.

Hebt goede moed, want gij zijt Gods beminden,
wat gij behoeft, gij zult het alles vinden.
God geeft u brood, Hij zal u ook het leven
met Christus geven.

De Heer is met zijn goedheid in ons midden.
Laat daaglijks ons Hem danken, daaglijks bidden:
geef, Vader, straks uw kinderen en erven
een zalig sterven.

(Gezangboek 641:1-4)

Teksten van week tot week: Week 4 (7-3)

Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei: 'Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!' Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen: 'Ik weet niet waar je het over hebt.' Toen hij wegliep naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders: 'Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!' En opnieuw ontkende hij en zwoer: 'Echt, ik ken de man niet!' Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: 'Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verraadt je.' Daarop begon hij te vloeken en te zweren: 'Ik ken die man niet!' En meteen kraaide er een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: 'Nog voor de haan gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen.' Hij ging naar buiten en hilde bitter.

(Matteüs 26:69-75)

G Mensen zoals God ze bedoeld heeft,
Dochters van Adam, Eva's zoons,
Kroost van de aard – hemelse liefde,
Die heeft geschapen al dat schoons!
Desondanks zijn wij niet zoals Hij
Verwachten mocht van ons.
Waar bleef onze respons?

Wij konden de weelde niet dragen,
Wij schorten schromelijk tekort.
Karikatuur, ver van de oorsprong,
Mensen waar schand'lijk veel aan schoort.
Hemelse goedheid lelijk verspeeld,
De aarde redt het niet.
Hoe kan die breuk geheeld?

Zoon van een vrouw, in deze wereld,
Zo komt God zelf en wordt Hij mens.
Hij neemt op zich wat wij bedierven;
Zo overschrijdt Hij onze grens.
Vergeving na oprecht berouw,
Bevrijding ongehoord,
Brengt Hij, Gods eigen Woord.

Iona 1-32 (wijze Liedboek 865)

Teksten van week tot week: Week 5 (14-3)

Toen Jezus werd weggeleid, hielden de soldaten een zekere Simon van Cyrene aan, die net de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn rug en lieten hem het achter Jezus aan dragen. Een grote volksmenigte volgde Jezus, waaronder veel vrouwen die over Hem weeklaagden en zich op de borst sloegen. Jezus keerde zich echter naar hen om en zei: 'Dochters van Jeruzalem, huil niet om Mij. Huil liever om jezelf en je kinderen, want weet, de tijd zal aanbreken dat men zal zeggen: "Gelukkig wie onvruchtbaar is, gelukkig de moederschoot die niet gebaard heeft en de borst die geen kind heeft gezoogd." Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: "Val op ons neer!" en tegen de heuvels: "Bedek ons!" Want als dit gebeurt met het jonge hout, wat zal het verdorde hout dan niet te wachten staan?' Samen met Jezus werden nog twee anderen, beiden misdadigers, weggeleid om terechtgesteld te worden. Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden Hem en zeiden: 'Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de messias van God is, zijn uitverkorene!' Ook de soldaten dreven de spot met Hem, ze gingen voor Hem staan en boden Hem water met azijn aan, terwijl ze zeiden: 'Als Je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!' Boven Hem was een opschrift aangebracht: 'Dit is de koning van de Joden'. Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen Hem: 'Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!' Maar de ander wees hem terecht met de woorden: 'Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat? Wij worden terecht gestraft: het is ons verdiende loon. Maar die man heeft niets verkeerd gedaan.' En hij zei: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.' Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.'

(Lucas 23:26-43)

G Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is leven van genade
buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden
die opgeschreven staan
en net als Jezus worden
die 't ons heeft voorgedaan.

Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is komen uit het water
en staan in de woestijn,
geen god onder de goden,
geen engel en geen dier,
een levende, een dode,
een mens in wind en vuur.

Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden,
de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten,
de honger en de dorst,
de vragen en de angsten,
de kommer en de koorts.

(Gezangboek 505:1-3)